

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Faisala Husseiného v právní věci žalobce: **P. N.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Praha 1, Národní 118/16, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 3. 2025, č. j. 11 A 14/2025-17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností podanou dne 11. 4. 2025 prostřednictvím Městského soudu v Praze, doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 30. 4. 2025, se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení městského soudu, jímž městský soud nepřiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků (výrok I.) a zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce (výrok II.).

[2] Nejvyšší správní soud se před vlastním věcným projednáním kasační stížnosti nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky řízení.

[3] Podle § 106 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení*. Současně dle citovaného ustanovení platí, že *zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout*. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. platí, že *kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal*. Z § 40 odst. 4 s. ř. s. dále plyne, že *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak*.

[4] Nejvyšší správní soud z obsahu spisu městského soudu zjistil, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 25. 3. 2025 do vlastních rukou (viz doručenko připojená k č. l. 22 spisu městského soudu). Lhůta pro podání kasační stížnosti proto stěžovateli počala běžet dne 26. 3. 2025 a marně uplynula dne 8. 4. 2025 (viz pravidla o počítání lhůt obsažená v § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. Kasační stížnost však stěžovatel předal k poštovní přepravě až dne 11. 4. 2025 (viz poštovní podací razítko na č. l. 5 spisu Nejvyššího správního soudu), tedy opožděně. Městský soud přitom v napadeném usnesení stěžovatele řádně poučil, že je ve věci možné podat kasační stížnost, v jaké lhůtě a ke kterému soudu. Pozdní podání kasační stížnosti nelze z výše vyložených důvodů nikterak zhojit.

[5] S ohledem na výše uvedené tak Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost byla podána po marném uplynutí zákonné lhůty, a proto ji jako opožděnou odmítl v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž platí, že *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně*.

[6] O nákladech řízení bylo rozhodnuto na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož přiměřeně platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta. O nákladech řízení žalované rozhodováno nebylo, neboť kasační stížnost směřovala pouze do rozhodnutí, jímž bylo rozhodováno výlučně o procesních právech žalobce.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. května 2025

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu